

خبر

جشنواره ستایش شاعران

شهر بندر گاهی «سِت» به همت بنیاد فرانسوی صدای زنده شاعران مدیترانه در جنوب فرانسه در این روزها چهره دیگری به خود گرفته است. در میدان اصلی شهر که روبه‌روی شهرداری است چادرهای سفیدی برپا شده که در همه آنها کتاب‌های شعر شاعران نامدار به معرض نمایش گذاشته شده است و در هر گوشه شهر مجسمه‌هایی زنده و پرشور که از ابتدایی‌ترین مواد (خمیر کاغذ، نایلون، گونی …) ساخته و پرداخته شده است، به چشم می‌خورد.
کوچه‌های تنگ و قدیمی و پرقرار و تشبیب شهر مملو از صندلی‌هایی است که گروهی برای شنیدن شعر شاعران نامدار روی آنها به انتظار نشسته‌اند؛ مردمی که از بالکن خانه‌ها خم شده‌اند تا شعری بشنوند. شعر شاعران بر روی پارچه‌هایی کوچک‌ها را مزین کرده است. رهگذران هر لحظه در گوشه‌ای می‌ایستند تا شعری بشنود. بازیگران جوان تئاتر با ابتکار عمل‌هایی رهگذران را با نمایش‌های خود علاقه‌مند به ورود به حوزه شعر می‌کنند و رهگذران با انتخاب اتفاقی بر گه‌ای، از بازیگران می‌خواهند شعری از شاعران حاضر در جشنواره را بخوانند. هیچ فضایی از شهر برای رساندن صدای شاعران از دید برنامه‌ریزان –این بنیاد دور نمانده و حتی قایق‌های کوچک که بر کرانه ساحل مدیترانه شناورند محل شعر خوانی است. مسافران تابستانی این شهر و مردم ساکن همه در هر لحظه گوش‌شان در معرض شعری است که در فضای شهر پخش می‌شود… در این جشنواره شاعرانی از حاشیه دریای مدیترانه حضور دارند و شمش‌لنگردوی میهمان ویژه (خارج از حوزه مدیترانه) از کشور ایران است. شمس تاکنون سه برنامه شعرخوانی داشته است و سه شب دیگر هم شعرخوانی خواهد کرد. در سه شب اول همراه با شاعرانی از فرانسه از جمله دانیل لارنس و شاعرانی از کوزوو، مالت و عراق در فضاهای مختلف شهر شعر خواند و نعرهای او توسط بازیگران به فرانسه دکلمه می‌شدند. در دو شب آینده وی به همراه شاعرانی از فرانسه، تونس، آلبانی، ایتالیا، قبرس، سوریه و لیبی شعرخوانی خواهد کرد. شمس در شب آخر با مردم شهر به بحث و گفت‌وگو درباره شعر خواهد پرداخت. این جشنواره تا دهم مردادماه ادامه دارد.

□

سارق زنجیره‌ای کتاب‌های ناب ز زندانی شد
سارق زنجیره‌ای کتاب‌های عتیقه از کتابخانه‌های مشهور بریتانیا برای سه سال و نیم به زندان افتاد. به گزارش خبرآنلاین، روز سه‌شنبه دادگاه جنایی ساوت‌لند شهر لندن ویلیام ژاک سارق زنجیره‌ای کتاب‌های عتیقه‌ای که بالغ بر ۶۴ هزار دلار ارزش داشتند را به زندان محکوم کرد. ژاک که فارغ‌التحصیل دانشگاه کمبریج است با نامی جعلی به کتابخانه لیندلی انجمن سلطنتی باغبانی وارد می‌شد. این کتابخانه به واسطه مجموعه کتاب‌های رشته باغبانی‌اش شهرت دارد. ژاک کتاب‌ها را زیر ژاکت پشمی‌اش پنهان و از کتابخانه خارج می‌کرد. کارکنان این کتابخانه با توجه به این نکته که او همیشه ژاکتی یکسان می‌پوشد و هرگز کتابی را به امانت نمی‌گیرد به او مشکوک شدند. در میان کتاب‌هایی که این سارق زنجیره‌ای به سرقت برده است، می‌توان به مجموعه نایاب ۱۳جلدی Nouvelle Iconographies des Camellias نوشته آمبروز ورشالفث نویسنده بلژیکی قرن نوزدهم اشاره کرد. ژاک ۴۱ساله در سال ۲۰۰۲ لقب «توم ایردر» را به دلیل سرقت کتاب‌هایی به ارزش یک میلیون و ۶۰۰ هزار دلار از کتابخانه بریتانیا، کتابخانه دانشگاه کمبریج و کتابخانه لندن به دست آورد. این لقب از نام بازی Tomb Raider به معنی مهاجم مقبره با شخصیت مرکزی لارا کرافت باستان‌شناس بریتانیایی گرفته شده است. در پرونده سال ۲۰۰۲ این سارق بیش از ۵۰۰ کتاب به سرقت برده و در حراجی‌ها آنها را به فروش رسانده بود. او به مدت چهار سال برای این پرونده به زندان افتاد. ژاک که غرور، طمع و وسوسه پول او را به انجام این سرقت‌ها تحریک کرده است به کتابخانه‌های بریتانیا شبیخون زده است و مجموعه‌های آنها را ناقص کرده و همچنین برای از بین بردن رد کتاب‌ها به برخی از آنها صدمه وارد کرده است.

□

نوشته‌های کافکا گیر افتاده‌اند

وضعیت تقریباً کافکاگونه‌ای برای نوشته‌های رانتس کافکا ایجاد شده است. ۱۰ صندوق امانات در یک بانک که حاوی آثار منتشر نشده این نویسنده چک است، در دادگاه‌ها و کاغذبازی‌ها گیر افتاده‌اند و این وضعیت، یادآور فضای کابوس‌گونه خود کافکا است. به گزارش ایلنا به نقل از آسوشیتدپرس این نوشته‌ها بدون آنکه دست کسی به آنها بخورد و خوانده شوند، ده‌ها سال در گاو صندوق‌های یک بانک قرار گرفته‌اند. این امکان وجود دارد که آثار مزبور بتوانند بخش‌های مهم زندگی یکی از بدبین‌ترین نویسندگان تاریخ ادبیات را روشن کنند. این نوشته‌ها هفته گذشته در بی اعتراضات دو خواهر پیر که ادعا می‌کنند آنها را از مادر خود به ارث برده‌اند، به دستور دادگاه، از صندوق امانات یک بانک در زوریخ بیرون کشیده شدند. این آثار تا زمانی که دادگاه مالک قانونی آنها را مشخص نکند، در دسترس عموم قرار نخواهد گرفت. هنوز محتویات این صندوق امانات معلوم نشده ولی به گفته منابع آگاه، انتظار می‌رود محتویات آن دارای ارزش ادبی و پولی بسیار زیاد باشد. ظاهراً این نوشته‌ها متشکل از یکسری دست‌نوشته و نامه و آثار ادبی مختلف هستند. همچنین احتمال داده می‌شود این نوشته‌ها شامل پایان بعضی از آثار اصلی او که بسیاری از آنها ناتمام هستند، نیز بشود.نوشته‌های او به آثار کلاسیک تبدیل شده‌اند؛ مثل رمان کم‌حجم «مسخ» که در آن یک فروشنده یک روز از خواب بیدار می‌شود و می‌پندد به یک سوسک غول‌پیکر تبدیل شده است؛ یا رمان «حاکمه» که در آن یک کارمند بانک، بدون آنکه تفهیم اتهام شود، در روند یک محاکمه طاقت‌فرسا قرار می‌گیرد.

گزارش ادبی هفته

مشکل ملال آور بودن است

مرضیه رسولی

ناشرها می‌گویند از قبل از تغییر و تحولات معاونت فرهنگی وزارت ارشاد تا الان که بیشتر از یک ماه از رفتن محسن پرویز و آمدن بهمن دری می‌گذرد، روند صدور مجوز کتاب‌ها تقریباً متوقف شده است. کلی کتاب توی ارشاد در انتظار مجوز روی هم تلنبار شده‌اند تا مدیر جدید در آن مجموعه جا بیفتد. هفته پیش بهمن دری در ابلاغیه‌ای به اداره کل کتاب، مجوز انتشار ۲۸۵ عنوان کتاب را که بیش از دو سال در توقیف بودند صادر کرد. در همان ابلاغیه آمده این کتاب‌ها در حوزه شعر، داستان، رمان، تاریخ و علوم انسانی به مدت دو سال به دلایل گوناگون به عنوان غیرمجاز یا مشروط به انجام اصلاحات محتوایی در اداره کل کتاب در بالاتکلیفی به سر می‌بردن. البته در این ابلاغیه معلوم نشد کتاب‌ها بالاخره توقیف بودند یا بالاتکلیف بودند که با توضیحی که حسینی وزیر ارشاد از بهمن دری خواست، معلوم شد منظور دری کتاب‌هایی است که بالاتکلیف مانده‌اند. اما گویا چند تا از این کتاب‌ها که ما فعلاً نام هیچ کدام‌شان را نمی‌دانیم، حدود ۱۰ سال یا بیشتر بالاتکلیف مانده بودند. هنوز فهرست اسامی این ۲۸۵ عنوان کتاب منتشر نشده و ناشران مثل همیشه منتظرند.

در ابلاغیه جدید معاون امور فرهنگی آمده است: «کتاب‌های دفاع مقدس، آثار حوزه فیلم، ادبیات انقلاب اسلامی، نقد ادبی و کتب مربوط به اهل بیت(ع) باید با تقویت بنیه گروه بررسی و عمق و بنایختی به شیوه ارزیابی در کمتر از ۱۰ روز پس از ارائه آن از سوی ناشر به اداره کل کتاب تعیین تکلیف شوند، در غیر این صورت مجوز چاپ آن صادر خواهد شد.» بوی ابهام وضعیت کتاب‌های سایر از این جملات به مشام نمی‌رسد؟ دری با خبرگزاری کتاب هم مصاحبه کرده و گفته: «در برخی از حوزه‌ها، باید ممیزی حداقلی اعمال شود، به‌ویژه در مباحث سیاسی و جناحی. چرا باید در این حوزه مدین را به همان میزان داشته باشیم که در حوزه دیگر داریم؟ ما چراغ راهنما داریم که مقام معظم رهبری‌اند. ایشان از قانون نیز بالاترند و در برخی موارد که قانون مسائل را پیش‌بینی نکرده است، ما به ایشان مراجعه خواهیم کرد.»

دری گفته در مورد بعضی از مجوزها اعمال سلیقه چپ‌است که این مساله با تشکیل هیات نظارت بر دیال و نشر، خود به خود برطرف شده و دیگر یک شخص، سلیقه‌اش را اعمال نمی‌کند. این خرد جمعی است که درباره کلیات نظر می‌دهد و با این کار مصادیق نیز در دل آن روشن می‌شوند. کتاب نباید برای یک سال در وزارت ارشاد و محل نشر معطل بماند. او اعلام کرده کتاب‌های دفاع مقدس و آثار هم‌راستا با اهداف انقلاب مورد حمایت وزارت ارشاد هستند و این حمایت با خرید چند چاپ دو هزار نسخه‌ای از این کتاب‌ها صورت می‌گیرد و کتاب‌هایی هم هستند که ارشاد آنها را نمی‌خرد تا نشان دهد از آنها حمایت نمی‌کند.

کتاب‌های تازه

موراکامی از دویدن‌هایش نوشته است. «از دو که حرف می‌زنم از چه حرف می‌زنم» خاطرات اوست که هم می‌گوید او چطور نویسنده‌ای است و هم می‌گوید او چطور دوندۀ‌ای است و دویدن و نوشتن چه تأثیری روی هم و روی زندگی او گذاشته‌اند. این کتاب را مجتبی ویسی ترجمه کرده و ناشرش چشمه است. موراکامی یک دوندۀ جدی است و بارها در مسابقات دو مارا تن و دو استقامت شرکت کرده است. او می‌گوید: «من بیشتر دانسته‌هایم را در نویسندگی از طریق دویدن‌های روزانه آموختم‌ام و این آموزه‌ها درس‌هایی عملی و فیزیکی بوده‌اند. تا کجا می‌توانم به خود فشار بیاورم؟ میزان استراحت کافی است و چه میزان از حد می‌گذرد؟ تا کجا می‌توانم در امری پیش بروم بی‌آنکه به ظرافت و انسجام آن لطمه‌ای بخورد؟ از کجا به بعد دچار کوفت‌نگری و تعصب می‌شوم؟ تا چه حد باید به جهان بیرون آگاه باشم و تا چه حد به جهان درون اعتنا کنم؟ مرز باور به توانایی‌های خود تا جابجست و از کی باید به دیده تردید در خود بنگرم؟ می‌دانم که با شروع کار رمان‌نویسی، اگر به دو استقامت رو نمی‌آوردم، تفاوتی چشمگیر در کارم پیدا می‌شد. تا چه میزان؟ پاسخ به آن دشوار است. فقط می‌دانم که تفاوتی وجود می‌داشت.»

موراکامی گفته با نوشتن کتاب خاطراتش می‌خواسته نوع زیستن خود را چه در مقام رمان‌نویس و چه فردی

ادبیات

نگارنده: علی‌اکبر یزدانی

ناشرها می‌گویند از قبل از تغییر و تحولات معاونت فرهنگی وزارت ارشاد تا الان که بیشتر از یک ماه از رفتن محسن پرویز و آمدن بهمن دری می‌گذرد، روند صدور مجوز کتاب‌ها تقریباً متوقف شده است. کلی کتاب توی ارشاد در انتظار مجوز روی هم تلنبار شده‌اند تا مدیر جدید در آن مجموعه جا بیفتد.

عادی در ۲۵ سال گذشته مشخص و آشکار کند. او حالا ۶۲ ساله است. «مرگ نور» رمان دیگری از طاهر بن جلون با ترجمه بهمن یغمایی و محمدهادی خلیل‌نژادی است که چشمه منتشر کرده. رمان، شرحی از واقعیت است که از زبان یک زندانی قدیم زندان تازمامارت بیان می‌شود. این زندان در جنوب شرقی شهر مراکش واقع شده. قبلاً رمان دیگری از او با عنوان مرد خسته با ترجمه سمیه نوروزی منتشر شده بود. قیمت کتاب ۵۰۰۰ تومان است. «الدورادو» رمانی از لوران گوده نویسنده فرانسوی است که حسین سلیمانی‌نژاد ترجمه کرده. داستان، درباره مهاجرت غیرقانونی است و قیمت کتاب ۳۶۰۰ تومان است.

دو نمایشنامه از محمد چرم‌شیر در یک کتاب چاپ شده که «حقایقی درباره یک ماهی مرده» نام دارد. اسم نمایشنامه دوم «آسمان روزهای برفی» است. ناشر کتاب نیلاست و قیمت آن ۲۲۰۰ تومان. «خیال‌باف» رمانی از ایان مک‌یون نویسنده انگلیسی است که میلاد زکریا آن را ترجمه کرده و نشر نی در قطع پالتویی منتشرش کرده. مک‌یون نوشته: «وقتی نوشتن خیالی‌باف را شروع کردم به ذهنم خطور کرد شاید بهتر باشد رسم کهن ادبیات کودک را فراموش کنم و کتابی در مورد یک بچه برای آدم بزرگ‌ها بنویسم که آن را بفهمند. در قرن هجمنگوی و کالوینو، نثر ساده لزوماً خواننده فریخته را دل‌سرد نمی‌کند…» قیمت کتاب ۲۶۰۰ تومان است. **یک حافظ جدید**

چند شب پیش شبکه جام‌جم برنامه جشن مخاطبانش را در نمایشگاه بین‌المللی برگزار می‌کرد. آخر برنامه نوبت به حرف‌های منوچهر متکی وزیر امور خارجه رسید. او درباره ادبیات حرف زد و گفت: «من همیشه این شعر حافظ را با خودم زمزمه می‌کنم که می‌فرماید: این خانه قشنگ است ولی خانه من نیست/ این خاک چه زیباست ولی خاک وطن نیست…»

– چند شب پیش شبکه جام‌جم برنامه جشن مخاطبانش را در نمایشگاه بین‌المللی برگزار می‌کرد. آخر برنامه نوبت به حرف‌های منوچهر متکی وزیر امور خارجه رسید. او درباره ادبیات حرف زد و گفت: «من همیشه این شعر حافظ را با خودم زمزمه می‌کنم که می‌فرماید: این خانه قشنگ است ولی خانه من نیست/ این خاک چه زیباست ولی خاک وطن نیست…»

پیش از این شهرهای ادینبورگ اسکاتلند، ملبورن و پاریس جهان یوواسیتی آمریکا –این عنوان را در اختیار داشتند. در این مراسم «گری بین» شهردار دویلین با طعنه به «جیمز جویس» نویسنده نامدار ایرلندی که آرزوی شهردار بودن دویلین را داشت،گفت: «اگر قرار باشد بین نویسندۀ اولیس و شهردار دویلین بودن یکی را انتخاب کنم، همیشه مورد دوم را انتخاب می‌کنم.» مقامات شهر دویلین از سال ۲۰۰۷ طرح پیشنهادی خود را به سازمان یونسکو ارائه کرده بودند.علاوه بر این یونسکو هر سال شهری را به‌عنوان پایتخت کتاب جهان انتخاب می‌کند. مجری گزینش میزان کتابخوانی، شمار کتابخانه و کتابفروشی و وضع ناشران است. ایران این شرایط را دارا نیست ولی همیشه مسوولان می‌خواهند تهران پایتخت کتاب جهان باشد. انگار مثلاً آنها عاشق چشم و ابروی ما هستند. ایران در مورد هیچ یک از این معیارهای یونسکو وضعیت قابل قبولی ندارد اما در بیشتر این سال‌ها تهران را نامزد پایتختی کتاب کرده‌ایم.

روزی روزگاری

«روزی روزگاری» نامزدهای بخش ادبیات داستانی غیرایرانی خود را هم معرفی کرد. در این بخش دو کتاب با ترجمه محمود حسینی‌زاد نامزد شده‌اند که به نظر خواننده معمولی ادبیات این‌طور می‌رسد که پارسال حتماً با کمبود ترجمه و کتاب خوب خارجی علم که نقش بی‌بدیل آن عیان است، بیشترین دین را

مواجه بودیم. «آلیس» نوشته یودیت هرمان و «اگنس» نوشته پتر اشتام هر دو از نشر افق ترجمه‌های حسینی‌زاد هستند که برای جایزه نامزد شده‌اند. «استالین خوب» نوشته ویکتور ارفایف با ترجمه زینب یونسبی (نشر نیلوفر)، «جاده» نوشته کورمک مک‌کارتی با ترجمه حسین نوش‌آذر (نشر مروارید)، «در ستایش مرگ» نوشته ژوزه ساراماگو با ترجمه شهریار وقتی‌پور (نشر مروارید)، «کشش‌ها» نوشته دیدیه ون کولارت با ترجمه حسین سلیمانی‌نژاد (نشر چشمه) و «ماه‌ی طلا» نوشته ژان ماری گوستاو لوکلزیو با ترجمه فرانزه شهفر (نشر افق) از دیگر نامزدها هستند. بنابر اعلام دست‌اندرکاران این جایزه، در کنار نشر این آثار به فارسی، شرط اصلی انتخاب، در قید حیات بودن نویسنده است. ساراماگو مرده اما آن وقت که کتابش برای نامزدی جایزه روزی روزگاری نامزد می‌شد هنوز زنده بود.

حالش خوب نبود

دوم مرداد سالروز درگذشت شاملو بود. سایت رسمی او (http://www.shamlou.org) مصاحبه‌ای با آیدا سرکیسیان همسر او (همان گفت وگویی که ابتدایخش‌هایی از آن در روزنامه «شرق» منتشر شده است) منتشر کرده که درباره بعضی حواشی زندگی شاملو توضیح داده است، مثلاً او درباره ماجرای جدال لفظی با محمدرضا لطفی گفته است: «در یکی از سخنرانی‌های شاملو در «برکلی» آمریکا، بر اثر طولانی شدن سخنرانی فشار شاملو بالا رفت و آب هم روی میز نبود و چون شاملو بیماری قند و فشار خون داشت باید مرتب آب می‌خورد. هنگامی که با سر و روی برافروخته از فشار خون برای آب خوردن از تالار بیرون رفته بود، جوانی از دانشجویان رسید و گفت: «نظر شما درباره موسیقی اصیل ایرانی؟» شاملو که بر اثر فشار خون بسیار عصبی و کم‌طاقت شده بود در جواب گفت: «…………»

این جوان ضبط صوت داشته و این حرف‌های شاملو را ضبط کرده و به آقای «لطفی» می‌دهد. این طرز گویش در شأن شاملو نبود. بعد متوجه شدم سخت ناراحت شده است. دلگیری پیش آمد و شاملو هم ناراحت شد و نخواست کوتاه بیايد. شاملو مشکلی با شخص نداشت، مشکل سر تکراری بودن و ملال‌آور بودن است. شاملو در همه حال مفاهیم عمیق و انسانی عشق و شادی زندگی را می‌ستاید. اما امروز در کارهای «استاد شجریان»، یوواسیتی آمریکا –این عنوان را در اختیار داشتند. در این مراسم «گری بین» شهردار دویلین با طعنه به «جیمز جویس» نویسنده نامدار ایرلندی که آرزوی شهردار بودن دویلین را داشت،گفت: «اگر قرار باشد بین نویسندۀ اولیس و شهردار دویلین بودن یکی را انتخاب کنم، همیشه مورد دوم را انتخاب می‌کنم.»

مقامات شهر دویلین از سال ۲۰۰۷ طرح پیشنهادی خود را به سازمان یونسکو ارائه کرده بودند.علاوه بر این یونسکو هر سال شهری را به‌عنوان پایتخت کتاب جهان انتخاب می‌کند. مجری گزینش میزان کتابخوانی، شمار کتابخانه و کتابفروشی و وضع ناشران است. ایران این شرایط را دارا نیست ولی همیشه مسوولان می‌خواهند تهران پایتخت کتاب جهان باشد. انگار مثلاً آنها عاشق چشم و ابروی ما هستند. ایران در مورد هیچ یک از این معیارهای یونسکو وضعیت قابل قبولی ندارد اما در بیشتر این سال‌ها تهران را نامزد پایتختی کتاب کرده‌ایم.

روزی روزگاری

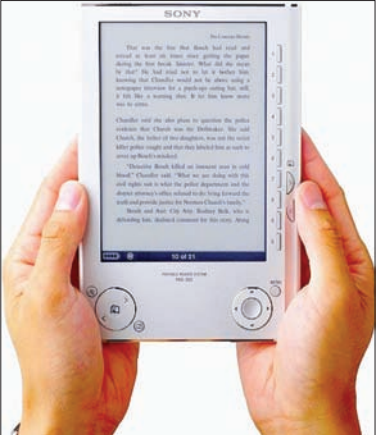
«روزی روزگاری» نامزدهای بخش ادبیات داستانی غیرایرانی خود را هم معرفی کرد. در این بخش دو کتاب با ترجمه محمود حسینی‌زاد نامزد شده‌اند که به نظر خواننده معمولی ادبیات این‌طور می‌رسد که پارسال حتماً با کمبود ترجمه و کتاب خوب خارجی زیاد چگونگی نگارش این کتاب‌ها برایشان اهمیت ندارد.

گزارش

کتاب‌های الکترونیک چه می‌گویند–۱ خواندن یک نسخه واقعی از تولستوی

ترجمه: آمنه مجذوب‌صفا

مازکوس‌دووستوی ریاضیدان در جست‌وجوی فناوری جدید است تا راه‌های تازه‌ای برای همراه کردن خواندگانش با اسرار و رموز ریاضیات بیابد. این برنامه کاربردی شامل دو کتاب می‌شود:تالار گرگ از هیلاری مانتل و آلیس در سرزمین عجایب اثر لوئیس کرول البته نه به شکل کتاب‌های چاپی بلکه به شکل برنامه نرم‌افزاری برای تلفن‌های همراه و آی‌پد. هرچند این برنامه‌ها شامل متن‌ها نیز می‌شوند اما خوانندگان می‌توانند در میان متن و درخت خانواده تودرها و یورکیت‌ها آرام بخزند، مقاله‌ها و مطالب جانبی و اضافه مانتل را بخوانند و حتی یک مکالمه ویدئویی جذاب بین نویسنده و تاریخ‌نگاری به نام دیوید استارکی را ببینند. تمام این کارها، درک و دریافت عمیق‌تر و پربارتری از متن تاریخی داستان و شخصیت‌های آن به دست ما می‌دهد. اما این با آلیس برای آی‌پد قابل مقایسه نیست. شما در آن می‌توانید تارت‌ها را به سمت بی‌بی دل پرتاب کنید، به فکاش هنگام کشیدن قلیان کمک کنید یا آلیس را به اندازه یک خانه بزرگ کنید و سپس دوباره به شکلی کوچک دربیابورید. شما می‌توانید دیوانه‌تر شدن کلاهدوز دیوانه را ببینید یا به سمت دوشس قفل بپاشید. در بیش از ۵۲ صفحه این برنامه کاربردی ۲۰ صفحه تصویر متحرک وجود دارد. هر صحنه از روی اصل کتاب برداشته شده است و همچنین حساس به حرکت، طراحی شده تا در مقابل لرزش، کج‌کردن یا ضربه انگشت قابل تغییر و انعطاف باشد. داستان هیچ دفعه مثل بار قبل نیست و در حقیقت یک شکل نیست، چراکه کاربران، آلیس را در سرزمین عجایب راهنمایی می‌کنند. وقتی شما آی‌پدتان را کج می‌کنید، فکاش می‌تواند جور دیگری قلیانش را بکشد یا در دور دوم قفل بیشتری بپاشید. تبدیل کردن شکل چاپی کتاب کرول و قرار دادن آن به طور مستقیم در یک کتابفروشی الکترونیکی به نظر آسان می‌آید اما آنچه به وسیله روش‌های بسیار دشوار انجام داده است، در این اثر دریافت یکسان طبیعت و ذات فانتزی این داستان برای کودکان و بزرگسالان مقدور است. این برنامه کاربردی در حقیقت بازآفرینی آنچه این کتاب می‌توانست باشد، است. ظهور فناوری جدید– دستگاه‌هایی مثل آیفون یا آی‌پد، سونی‌ریدر یا Kindle–نویسندگان و ناشران را در برابر چالش عظیمی قرار می‌دهد. این چالش که آنان باید محتوایشان را دوباره بازگذاری می‌کردند به طوری که تجربه‌های کشمند و بصری را که کتاب‌های چاپی نمی‌توانند تولید کنند، بیافرینند. کتاب‌های هنری با مقدار زیادی تصویرهای قابل دسترسی، کتاب‌های معماری با نقشه‌های سبهدی ساختمان‌ها، کتاب‌های

راهنمای سفر با ویدئوها و نقشه‌های کشمند، کتاب‌های کودکان با بازی‌ها و شخصیت‌هایی که خودشان را معرفی‌می‌کنند و بسیاری از این قبیل، ذخیره بالقوه این آثار بسیار گسترده است. اما این موردی نیست که بشود به سادگی محتوای خواندنی را به یک خواننده الکترونیکی چپاند. این برنامه کاربردی درباره این است که یک محتوا را بگیریم و به طور کامل آن را بازآفرینی کنیم. شیوع استفاده از این برنامه‌ها در میان خوانندگان متداول کمی بیشتر از کتاب نوظهور روی دستگاه‌های الکترونیکی پیشنهاد می‌شد اما همچنان تغییر دادن صفحه با فشار یک دکمه خیلی زود کم‌رنگ شد. بسیاری از برنامه‌های رایج تنها کتاب‌ها را برای رسانه‌های الکترونیکي جذاب می‌سازند اما اگر این وسایل تجربه افراد را به سطح تازه‌ای نبرد و مواد تشکیل‌دهنده این تجربیات را ارتقا ندهند، چه سودی خواهد داشت؟ چه نکته‌ای خواهد داشت؟ آنچه نویسندگان و ناشران لازم است انجام بدهند، این است که به سر تخته‌های طراحی بازگردند و در این زمان است که ایده‌ها بارگذاری می‌شوند. تنها بعد از این است که درمی‌یابند چگونه می‌شود از این اسباب‌بازی‌های جدید استفاده کرد.

پیش از اینکه چشم‌هایشان درباره آنچه فناوری می‌تواند انجام بدهد از حذقه بیرون بیاید، پیش‌بینی‌هایی وجود دارد. طی ۸۰ روز شرکت آبل سه میلیون آی‌پد را سرتاسر جهان فروخته است. این تعداد البته قابل تردید است اما در این حوزه و به این شیوه، باز هم تعداد کسانی که کتاب می‌خوانند بسیار بیشتر از کسانی است که به وسیله آی‌پد مطالعه می‌کنند. این نسبت صد به یک است. کتاب‌ها ابداعات بزرگی هستند. آنها بادوام و قابل حملند. باتری آنها تمام نمی‌شود. آنها بی‌تغلیر به نظر می‌رسند و نشان دادن و به رخ کشیدن اینکه شما یک نسخه واقعی از تولستوی را به شکل چاپی می‌خوانید، بسیار آسان‌تر است تا آنچه یک کتابخوان الکترونیکی، شاید مهم‌ترین دلایل برای چاپ این باشد که می‌گویند داستان‌های کوتاه آتی‌پولو با آنچه Simon’s Cat پلی‌استیشن قابل حمل ارائه کرده است، یکسان نیست. آنچه باید در نظر گرفت این است که در هر نوعی باید به اندازه یک کتاب، به نظر برای یک کتاب که شاید لزوماً به نوعی دیگر تبدیل نمی‌شود انجام بگیرد.